Europeiska unionens råd

Bryssel den 22 februari 2019
(OR. en, it)

**Interinstitutionellt ärende:**
**2017/0224(COD)**

**6551/19**
**ADD 2**

**CODEC 467**
**COMER 31**
**FDI 9**
**COMPET 152**
**IND 53**

**I/A-PUNKTSNOT**

| | |
|---|---|
| från: | Rådets generalsekretariat |
| till: | Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet |
| Ärende: | Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen **(första behandlingen)**<br>– Antagande av lagstiftningsakten<br>– Uttalande |

## Uttalande från Italien

Den 13 september 2017 lade Europeiska kommissionen fram förslaget till förordning (COM(2017) 487 final – 2017/2204 (COD)). Detta förslag har ändrats och kompletterats av rådet och parlamentet och därefter diskuterats i den trepartsdialog som avslutades den 20 november 2018.

Den sittande italienska regeringen noterar resultatet av förhandlingarna, som grundar sig på texter som faktiskt redan förelåg när den tillträdde. Regeringen instämmer i det ursprungliga syftet med detta förslag, som var att skydda medlemsstaterna och Europeiska unionen mot potentiellt aggressiva utländska investeringar, men har ändå för avsikt att lägga ned sin röst vid dagens omröstning om medbeslutandeförfarandet och vill framhålla följande:

Den italienska regeringen anser att förslaget till förordning ger upphov till tvivel om den korrekta fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna och att det på ett ineffektivt sätt överlappar redan befintliga nationella granskningsförfaranden. Enligt gällande lagstiftning i Italien är regeringen redan konstant involverad i de nationella befogenheterna att utöva strikt tillsyn över utländska investeringar och att samarbeta lojalt för att förhindra ”aggressiva investeringar” som skadar eller hotar Italiens och Europeiska unionens strategiska intressen som helhet.

Det system som ska träda i kraft, kallat ”granskningssystem”, är i själva verket ett rent informationsutbyte som inte garanterar att alla medlemsstater skaffar sig kapaciteten att motverka fientliga uppköp.

Eftersom systemet dessutom omfattar informationsöverföring som avser ett ”misstänkt” uppköp utan ändamålsenliga och enhetliga skyddsinstrument föreligger i själva verket en risk för att det kommer att locka nya potentiella köpare som, trots att informationsutbytet är av konfidentiell natur, skulle kunna få kännedom om att det finns ett företag som är föremål för ett fientligt bud.

När denna förordning väl har antagits finns det en risk för att frågan om granskning av utländska direktinvesteringar betraktas som löst och för en tid avförs från agendan i Bryssel: därmed skulle de medlemsstater som saknar nationella granskningssystem (”Golden Power”) även fortsättningsvis utsättas för den konkreta risken för fientliga uppköp. Prioritet borde snarare ges åt att införa ett regleringsinstrument som skapar enhetlighet mellan medlemsstaterna när det gäller granskning av utländska direktinvesteringar riktade mot strategiska tillgångar, om nödvändigt genom att inrätta nationella granskningssystem och fastställa minimistandarder.

Den italienska regeringen förbehåller sig rätten att i framtiden främja alla lämpliga initiativ som syftar till att på ett adekvat sätt bekämpa otillbörliga metoder och att skydda Europeiska unionen från aggressiva uppköp från tredje land.

Regeringen kommer också att med det italienska parlamentets medverkan utföra en kontinuerlig och punktlig granskning av förordningens genomförande efter det att den har trätt i kraft, och uppmanar kommissionen att göra detsamma.